

Vestida de nit

Pinto les notes d'una havanera
blava com l'aigua d'un mar antic.
Blanca d'escuma, dolça com l'aire,
gris de gavines, daurada d'imatges,
vestida de nit.

Miro el paisatge, cerco paraules,
que omplin els versos sense neguit.
Els pins m'abracen, sento com callen,
el vent s'emporta tot l'horitzó.

Si pogués fer-me escata
i amagar-me a la platja
per sentir sons i tardes del passat,
d'aquest món d'enyorança,
amor i calma, perfumat de lluna, foc i rom.

Si pogués enfilar-me a l'onada més alta
i guarnir de palmeres el record,
escampant amb canyella totes les cales
i amb petxines fer-lis un bressol.

Els vells em parlen plens de tendresa,
d'hores viscudes amb emoció.
Joves encara, forts i valents,
prínceps de xarxa, herois de tempesta,
amics del bon temps.

Els ulls inventen noves històries,
vaixells que tornen d'un lloc de sol.
Porten tonades enamorades.
Dones i Pàtria, veles i flors.

Si pogués fer-me escata
i amagar-me a la platja
per sentir sons i tardes del passat,
d'aquest món d'enyorança,
amor i calma, perfumat de lluna, foc i rom.

Si pogués enfilar-me a l'onada més alta
i guarnir de palmeres el record,
escampant amb canyella totes les cales
i amb petxines fer-lis un bressol.